08/04/2023

Πάμε…Κατηχητικό; Ετοιμασία για μια σπουδαία εβδομάδα…

/ Ορθόδοξες Προβολές

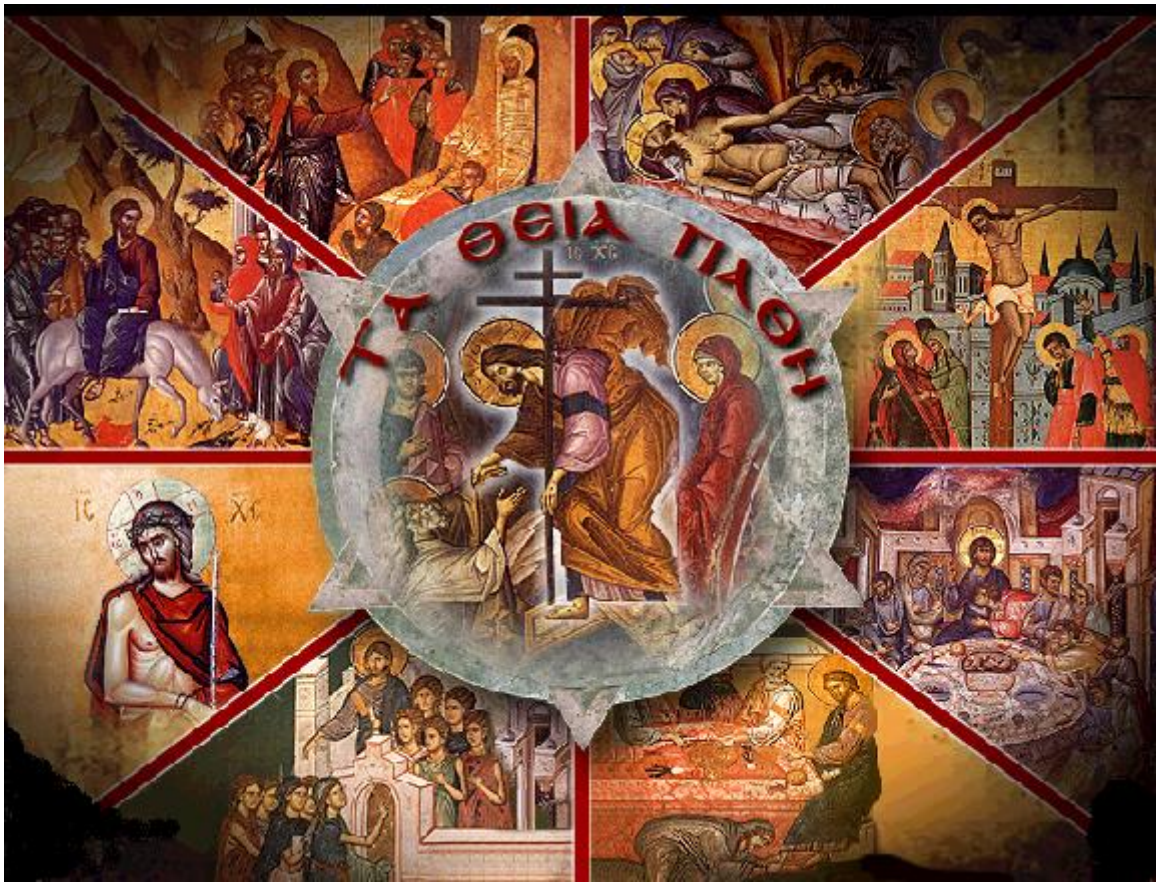

Αγαπημένε μου κατηχητή,

Αγαπημένη μου κατηχήτρια,

«Βουτιά θανάτου», μου είχε χαρακτηρίσει ένας φίλος, νέος κληρικός, τη Μ. Εβδομάδα.

γράφει ο Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού

Κι όταν του ζήτησα να μου το εξηγήσει λίγο καλύτερα, μου είπε: «Τι άλλο είναι η Μ. Εβδομάδα, από μια συμπόρευση με τον Χριστό μέχρι τον Άδη της κάθε ανθρώπινης ψυχής, μέχρι εκεί, όπου καθένας βιώνει ένα πηχτό σκοτάδι από χίλια δυο πάθη, τραύματα και αδυναμίες! Αλλά και τι άλλο είναι η Μ. Εβδομάδα, από μια συμπόρευση με τον Χριστό στην εκτίναξή του από το σκοτάδι στο φως;»

Μπροστά μας λοιπόν η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Η κατεξοχήν περίοδος που διαφοροποιεί την πίστη μας από κάθε ιδεολογία, κάθε θρησκεία, κάθε σύστημα, κάθε πολιτικό ή φιλοσοφικό θεσμό.

Γεγονότα πρωτοφανή, λεγόμενα πρωτάκουστα, συμβολισμοί πανανθρώπινοι, θεολογικό βάθος απύθμενο, μυστήρια ανείπωτα, κρουνοί θείας φιλανθρωπίας, πελάγη ελπίδας και αισιοδοξίας, την ώρα που ο κόσμος μαζεύεται γύρω από συντετριμμένα φρέατα και αγωνίζεται να ξεδιψάσει με λασπόνερα. Πλησιάζει η ώρα του σκανδάλου των Ιουδαίων, του σκανδάλου των τυπολατρών και των εραστών της ακρίβειας νόμων και κανόνων. Πλησιάζει η ώρα τα ανοησίας εκείνων που βάλθηκαν να μετρήσουν την ανθρώπινη ζωή και τα ανθρώπινα πρόσωπα με αριθμούς και ισολογισμούς.

Ενώ όλοι αναζητούν σε βιβλία και οθόνες τις λύσεις των αδιεξόδων, εμείς ακούμε ξανά εκείνο το «όστις θέλει…απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον Σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι», που ακούστηκε πριν τρεις εβδομάδες και τώρα αποκαλύπτεται σε όλο το μεγαλείο και την τραγικότητά του. Δεν ακολουθούμε συμβουλές, δεν ακολουθούμε θεωρίες. Ακολουθούμε ματωμένο Θεό, ακολουθούμε υπόδειγμα ζωής και πρότυπο θυσίας. Αυτή είναι η ουσία κάθε απόπειράς μας να διδάξουμε: Η προβολή παραδείγματος και η ταύτιση λεγομένων και ζωής.

Και κάτι άλλο:

Νομίζω πως πρέπει να επισημάνουμε στα παιδιά, πως οι μέρες που ακολουθούν, δεν πρέπει να παραμείνουν μόνον ευκαιρία διατήρησης εθίμων, παραδοσιακών εδεσμάτων και τυπικής προσέλευσης στην Εκκλησία για σκάσιμο βεγγαλικών και πυροτεχνημάτων. Όσο επιτρέπουν οι δυνάμεις μας, η προσωπική πνευματική μας εμπειρία, αλλά και τα ίδια τα παιδιά, νομίζω, πως αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε τα γεγονότα των Παθών ως λύση, παρηγοριά και ελπίδα στον προσωπικό σταυρό του κάθε ακροατή μας ξεχωριστά, και μάλιστα εν μέσω καιρών απόγνωσης, πίεσης, άγχους και αγωνίας. Οι νέοι και οι έφηβοι, που έχουμεμπροστά μας, πέραν του ότι βιώνουν τις δυσκολίες της ηλικίας τους, βρίσκονται αντιμέτωποι με τις επιπτώσεις μιας γενικότερης κρίσης, την οποίαν βιώνουν μέσω των γονιών τους και του ευρύτερου κοινωνικού περιβάλλοντος. Είναι ανάγκη να τους ωθήσουμε να αναζητήσουν την δική τους προσωπική σχέση με τον σωτήρα Χριστό, τον προσωπικό φίλο Χριστό, τον δικό τους Χριστό. Ευχής έργον θα ήταν, οι υπέροχοι ύμνοι της Μ. Εβδομάδας, να γίνουν λόγια δικά τους, έκφραση της δικής τους ψυχής, προσευχή και ικεσία λύτρωσης από το δικό τους, το προσωπικό βάρος. Νομίζω πως μόνον αυτός ο δρόμος μπορεί να σηματοδοτήσει

έθιμα, παραδόσεις και τυπολατρία, η οποίαπάντακαραδοκεί και την οποίαν πάντοτε και τόσο έντονα κατέκρινε και ο ίδιος ο Χριστός.

Όσο για το θέαμα του ναού που αδειάζει, αμέσως μόλις ακουστεί το πρώτο «Χριστός Ανέστη», χρησιμοποιώ πολλές φορές τον αστεϊσμό μακαριστού καθηγητή μου:
«Καθίστε τουλάχιστον κανένα δεκάλεπτο πριν διασκορπιστείτε, αλλιώς είναι σα να απευθύνεται προς εσάς ο υμνωδός, που λέει: «Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού».

ΣΚΟΠΟΣ

Η μύηση των παιδιών στα μηνύματα, αλλά κυρίως στην ατμόσφαιρα των ημερών της Μ. Εβδομάδος, καθώς και η μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή τους στις ακολουθίες.

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ

- Δεν είμαστε απλοί θεατές κάποιων γεγονότων. Η πορεία των Παθών του Κυρίου μας πρέπει να αποτελέσει προσωπική διαδρομή, που επιτυγχάνεται μέσα από τη συμμετοχή στις ακολουθίες και τα μυστήρια της Ιεράς Εξομολογήσεως και της Θείας Ευχαριστίας.
- Κάθε μέρα της Μ. Εβδομάδας έχει να μας παρουσιάσει τρόπους για να απαλλαγούμε από προσωπικά μας πάθη, που μας χωρίζουν από τον Χριστό μας.

Ένας πιθανός διάλογος:

- Θυμάστε παιδιά, πώς είχαμε πει πως μοιάζει η Μεγάλη Σαρακοστή;
- Με αγώνα δρόμου.
- Θυμάστε την εκκίνηση; Ποια μέρα ήταν ;
- Η Καθαρά Δευτέρα.
- Να λοιπόν, που σιγά-σιγά φτάνουμε στον τερματισμό. Αυτή είναι η τελευταία εβδομάδα της Μ. Σαρακοστής. Μόνο που είναι ξεχωριστή.
- Σε τι διαφέρει;
- Πρώτα-πρώτα, την Εβδομάδα αυτή χρειάζεται να κάνουμε υπομονή.
- Δηλαδή;
- Όλα όσα καταφέραμε τις προηγούμενες ημέρες με τη νηστεία, τη συγκέντρωση του μυαλού μας στα Πάθη και την Ανάσταση που πλησιάζει, την κατάνυξη... πρέπει να τα προστατέψουμε αυτές τις ημέρες και αν μπορούμε να τα αυξήσουμε. Όπως ξέρετε, τη Μεγάλη Εβδομάδα έχουμε διακοπές. Ίσως πάμε κάπου με όλη την οικογένεια. Θα ξανασυναντήσουμε φίλους και συγγενείς. Θα χαρούμε, θα παίξουμε, θα ετοιμάσουμε το πασχαλινό τραπέζι...

Δεν πρέπει όμως να ξεχάσουμε, πως το νόημα και η αξία των ημερών αυτών δεν κρύβεται σ΄ αυτά. Αυτέ οι μέρες είναι οι σπουδαιότερες του χρόνου, για την Εκκλησία μας. Εδώ κρύβεται ο μεγαλύτερος θησαυρός της πίστης μας. Πρέπει να κάνουμε ό, τι μπορούμε, για να τελειώσουμε τον αγώνα αυτόν νικητές.

- Και ποιοι θα νικήσουν;
- Όσοι απαλλάχτηκαν από εκείνα, που μας χωρίζουν από τον Θεό. Και κυρίως όσοι καταφέρουν να νιώσουν τον Χριστό έναν δικό τους άνθρωπο, έναν φίλο, έναν συνοδοιπόρο, που θα Τον ακολουθήσουν σε μια δύσκολη διαδρομή με ένα φωτεινό τερματισμό.

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

- Θα ήταν πολύ χρήσιμο, αν ξεφύλλιζες μαζί με τα παιδιά ένα βιβλιαράκι με τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος. Ακόμη καλύτερα θα ήταν αν το κείμενο συνοδευόταν και από μετάφραση. Με τον τρόπο αυτό θα μάθαιναν να το χρησιμοποιούν, αλλά και θα αποτελούσε πένα ακόμη κίνητρο, για να παρακολουθήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις ακολουθίες.
- Πολλές φορές, η συμμετοχή σε δρώμενα, όπως ο στολισμός του Επιταφίου συμβάλλει με έναν ιδιαίτερο τρόπο στην κατανόηση των ημερών, αλλά και στη μύηση στην ατμόσφαιρα και το πνεύμα τους.